

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Isagoge Ad Amorem Divinvm

Pennequin, Pierre

Antverpiae, 1661

3. Cur nonnulli parum proficiant ex Eucharistiæ frequentatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47132)

§. 3.

Cur nonnulli parum proficiant ex Eucharistiæ frequentatione.

I.
Unica fervens communicatio quanto præstantior multis desiderabitur.

Leanam unicam catulum parere ajunt, sed qui centum cuniculis præstantior sit: ita communionem unicam dispositionibus præviis, & ingentibus amoris flammis, virtutumque aliarum comitatu, sociatam centum aliis transcursum obitis excellentiorem majorisque apud Deum meriti esse, nemo est qui dubitet: Ita que habent illi, qui frequenter tam sancto pane vescuntur, & tamen tam procul à primo sanctitatis gradu absunt, quod illos coram Deo Angelisque plurimo pudore confundat, & ad diligentius indagandum tanti mali fomitem vehementer impellar: qui enim fieri potest, ut tanta Christi demissio tam altos in te superbix spiritus non elidat? tanta ejus mansuetudo iram tuam non frænet, aut temperet? tantum silentium linguam tuam non domet, & à multiloquio fabulisque superfluis non retrahat? Una Neronis nutrix sanguinaria, illi fundendi sanguinis appetitum indidit, & nos agni mansuetissimi carne & sanguine toties saginati quam parum mansuetudinis inde

nos hausisse, factis ipsis ostendimus? unicus ejus in domum Zachariæ ingressus ex infante originalis peccati sordes eliminat, in patre linguæ vincula dissolvit, in matre propheticos spiritus exfuscit: una aut altera ejus vox, Mattheum, & Zachæum, utrumque peccandi consuetudine irretitum expedit, ejus manus vestes, sputa, morbos jussu vel tactu solo propulsant, ejus corpus crucis lignum, & sepulchrales lapides sanctitate imbuunt, & tamen toties repetitus in pectus tuum ejus jam in cæli triumphantis ingressus, nihil in te simile quidpiam operatur: & cur quæso? An non, bone Jesu, tuæ arcæ præsentia Dagonis simulacrum evertit, prostravit, mutilavit? an non panis gladium Gedeonis repræsentans Madianitas populi tui hostes internicione delevit? cur ergo virtus tua in Eucharistia, idolum amoris proprii in me dominantis, si non profligat & consumit, saltem infringit, & debilitat; ut deinceps amori tuo, ut solet, non obstitat? Quinque consecrationis verba naturam panis immutant, & gloriosum tuum corpus sub speciebus panis collocant, & quomodo tu verborum illorum auctor, qui que tantam illis virtutem impertis, qui in me toties, & tot horis sedem fixisti, me totum in cælestem hominem, malis habitibus

bitibus profligatis, non transformas?

2.
Quanta
vis Christi
in ejus
praesentia.

S. Franciscus de Paula jusserat fabas in prandium pro Fratribus parari, vas aqua & fabis plenum in culina lignis imponitur, sed ignis, ut illa ardeant, non admoveatur: appetente prandio error deprehenditur, & ad virum sanctum defertur, qui ad culinam solo manus tactu aquam tanto calore incendit, ut bulliens fabas momento probe concoqueret, & fratribus nutriendis idoneas redderet. Idem lampadem extinctam halitu suo illuminavit: qui fieri ergo potest, bone Jesu, ut tu, qui ignem venisti mittere in terram, & nihil aliud vis, quam ut ardeat, toties a me susceptus, & cor meum tuo dignatus tactu, illud continuo amore tuo non inflammes, & spiritu oris tui non illumines? Non hoc manat a mensa tua Eucharistica, quae, ut ait S. Chrysostomus, *Plena est igne spiritali, & quemadmodum fontes aquae vim exundant, ita haec flammam habet secretam.* An forte Salamandra naturam ego indui, quae in mediis ignibus non calefit? quia naturae ejus ingenita frigiditas flammis undequaque urentibus resistit?

Hieron. 11. de
S. Philo-
sopho.

3.
Frigoris
inter com-
munican-
dam caus-
a.

Quidquid sit, duas ego praecipuas causas hujus in homine pestilentis frigoris reperio; quia non imitamur mulierem illam Euan-

gelicam; *Qua fermentum abscondit in farina satis tribus, donec fermentatum est totum;* quia sumpto hoc pane vivifico, non, ut oportet, secessum aliquem, & tranquillam mentis solitudinem aliquo tempore confectamur, & virtuti suae in nos exercendae spatium non damus. Fel piscis oculis caeci Tobiae impositum, post dimidiam dumtaxat horam albuginem deterfit, & videndi restituit facultatem: horam integram exigunt Medici, ut stomachus cibum, ut ajunt, incorporet, multoque amplius ut concoquat & digerat, variisque corporis partibus distribuat: ita plerumque per importuna ac superflua diverticula, divinis Eucharisticae operationibus officimus. Altera ab intentionis nostrae obliquitate provenit; gustum enim & voluptatem in hac mensa quaerimus, atque ibi subsistimus; nec satis intelligimus hunc panem caelestem, non cibum dumtaxat, sed etiam annonam militarem distribui, quo fortius & animosius decertemus: non audimus Chrysostomum declamantem nos ab hac mensa reverti oportere daemonibus terribiles, simileque leonibus, ignem spirantes: imò Christum ipsum non intelligimus tum etiam nobis dicentem: *Non veni pacem mittere, sed gladium:* vult ut ad ejus pedes militare sacramentum re-

novemus, vult ut inde regressi imperfectionem aliquā præcipuam tanquam hostem sibi infensum aggrediamur, & ut illam si non penitus concidamus & conficiamus; debilem tamen, atque enervemus, nec simus militibus depictis similes, qui brachia ad ictum atollunt, & nunquam feriunt. Vult ut ab una Communione ad alteram, victoriam non unam, sed multiplicem reportemus, occurramusque illi cum ramo palmarum in signum adeptæ ejus auxilio victoriæ, illique congratulemur, dicentes: *Osanna Filio David.*

Achillem ferunt, dum puer sub Chironis disciplinâ ageret, ab illo medullâ & visceribus leonum, aprorum, urforum, enutritum, ita robustum evasisse, ut puer jacula contorqueret, hastasque vibraret, quæ à validis hominibus agrè jacerentur: quantas ergo vires ex hujus mensæ ferculis haurire nos oportet, qui cibo divinissimo, & non tantum robur, sed immortalitatem afferente alimur? militem heluonem, qui tantum comederet, quantum decem militibus sufficeret, & nihilominus tam desiderem, ut vix dimidium militem præstaret, patibulo dignum ductores judicarent: & tu, qui cibo Angelorum pastus & Christi dæmonum triumphatoris carne nutritus, ad minimum cum hoste

congressum terga vertis, aut herbam porrigis, captivusque abduceris, quò tandem te propries, & quibus te latebris pudore suffusus occultabis?

Id ergo nobis contingat, dum ad hoc Sacramentum accedimus, quod S. Augustinus suadet: *Bibamus vitam, manducemus vitam*, ac primo quidem vitam bellatricem, quam nobis describit Job, dum dicit: *Militia est vita hominis super terram*; vitam, quam triginta tribus annis cum mundo, carne & dæmone decertans Christus inter labores & angustias duxit: deinde vitam illuminatricem, cum de ipso Joannes dixerit: *Et vita erat lux hominum*: vitam denique in spe gloriosam; de qua Paulus dicit: *Et vita nostra abscondita est in Christo JESU*, cujus vitæ aliquando possidendæ pignus se nobis in hoc Sacramento constituit, & donat.

§. 4.

Octo effectus Eucharistiæ, stimuli, & faces amoris.

HOs adfero, ut de tanta liberalitate, & amore Jesu Christi gratulemur, & amorem amori, quantum animi nostri angustia capere possunt, rependamus.

Primus est gratia sanctificans, nobi-